KOMUNITNÍ CENTRUM sv. PROKOPA

Zprávy od sv. JAKUBA a sv. PROKOPA

Číslo 11/2015
14. června

Základním cílem je jednota

Končí školní rok a spolu s ním končí v životě naší farnosti další „pastorační sezóna“. Když se podívám zpět na to, co jsme společně prožili od září loňského roku, naplňuje mé srdce radost. Kromě základu, jakým jsou bohoslužby a pravidelné aktivity vyplňující život naší farnosti (kterých není málo), se nám povedlo uskutečnit mnoho mimořádných akcí, které měly buď náboženskou, duchovní náplň nebo kulturní a společenský charakter a byly adresované nejen nám věřícím, ale i široké veřejnosti. Asi největší radost mám z něčeho, co je na první pohled maličkostí, obyčejné, všední, nevyžaduje nějakou velkou angažovanost, přípravu, námahu a prostředky. Jsou to otevřené dveře kostela sv. Prokopa. Oficiálně jsou otevřené pondělky a středy během dne a úterky večer, prakticky od září loňského roku lákají otevřeným prostorem každý pracovní den skoro od „rána do večera“. Výsledkem je, že není den, aby se v Komunitním centru nezastavilo několik lidí, většinou „nekostelních“, kteří buď ze zvědavosti chtějí nahlédnout dovnitř této „podivné“ budovy nebo hledají ztišení a nádech duchovna. Pokaždé s nimi někdo promluví, nabídne jim informace o životě farnosti nebo přímo nějaký časopis. Od zaměstnanců farnosti to vyžaduje neustálou pohotovost, za což jsem jim velice vděčný. Na tomto místě bych chtěl poděkovat především p. Tomáši Vítkovi, který je vždy po ruce a je ochoten udělat pomalu cokoliv ke spokojenosti návštěvníků a pro dobré jméno Komunitního centra.

Poděkování patří samozřejmě i ostatním zaměstnancům farnosti, kteří slouží buď na hlavní pracovní poměr, nebo brigádně zajišťují služby ve farnosti. Obzvlášť chci poděkovat dobrovolníkům, kteří jsou velkou oporou, zvlášť když se jedná o větší, mimořádné akce. Bez jejich obětavé pomoci by se nemohly vůbec uskutečnit. Viděli jsme to v posledních týdnech, kdy celá Praha byla „naplněna

křesťanstvím“, a že Církev nežije pouze majetkem, bylo slyšet nejen v kostelích, ale i na ulicích nebo v naprosto světských budovách. Byla to příležitost pro každého z nás, abychom se svou přítomností v tomto „svatodušním šumu“ připojili k svědectví, že nás není málo, nás, kteří v 21. století věříme v Boha. Chvála těm, kteří se zapojili do této akce a podpořili ji modlitbou, svou angažovaností nebo prostě svou fyzickou přítomností. Obdivoval jsem komunity a společenství z jiných měst naší republiky (nebo i ze zahraničí), které byly schopné na vlastní náklady přijet do Prahy a prožít zde několik dnů jen proto, aby podpořily místní církev. O to víc mi tu a tam chyběli naši farníci…

V naší farnosti bych rád poděkoval těm, kteří zajišťovali během Noci kostelů a Dnů víry služby v kostele sv. Prokopa, přijímali návštěvníky, připravovali zázemí nebo občerstvení a především tu byli a modlili se. Zvláštní poděkovaní patří těm, kteří připravili bohatý program pro děti (Den dětí), účast byla mimořádně velká. Napočítali jsme přes 100 dětí, většinou „mimokostelních“. Dobrou „reklamu“ nám také udělala výstava o životě naší farnosti, kterou návštěvníci radnice na Praze 13 mohli zhlédnout během posledních tří týdnů. Panely s fotkami jsou teď vystavené v prostorách KC. Poděkování za Dny víry proneseme při mši sv. 28. června v 11.00, kde zároveň svěříme Bohu ty, kteří zanechali své modlitby v KC na „Zdi nářků“.

Naše svědectví je velmi důležité pro ty, kteří hledají cestu k Bohu. Z našeho středečního společenství lidí připravujících se na přijetí svátostí čtyři byli v sobotu 23. května v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava přijati do katechumenátu. Křest, dá-li Bůh, přijmou příští rok o Velikonocích. Další čtyři osoby z naší farnosti, které o Velikonocích v kostele sv. Jakuba ve Stodůlkách přijaly křest a další svátosti, o slavnosti Seslání Ducha Svatého byly v katedrále biřmovány. Kromě toho se další tři dospělé osoby připravují na přijetí první svátosti smíření a eucharistie. Vřele prosím o modlitbu za celé středeční společenství.

Od 1. července jsou v naší farnosti malé změny: P. Radek, kromě svých dosavadních úkolů - farní vikář, člen arcidiecézní liturgické komise, přednášející na teologické fakultě UK - se stává administrátorem farnosti Ořech – Řeporyje, kde za podpory dosavadního správce farnosti P. Františka Bendy bude spravovat farnost. Zároveň P. Mariusz, který od určité doby vypomáhá v naší farnosti, zvětší svůj „úvazek“ a budeme ho potkávat častěji. Doprovázejte, prosím, nás kněze svou modlitbou. Bez společenství, které vytváří kolem kněze atmosféru rodiny, bez vědomého pocitu, že kněz je součástí (duchovním otcem) farní rodiny, se rodí pocit osamocení, ale Bůh nás přece nepovolává do života v samotě. V posledních týdnech vzniklo v naší farnosti modlitební společenství, které se každou středu v KC a každý den večer ve stanovenou hodinu modlí za naši farnost. Základním cílem tohoto společenství je budování jednoty. Rád bych, abychom se postupně rozrůstali. Doporučují také stránky: http://modlitebni-pohotovost.webnode.cz/o-nas/.

Těším se na setkání s vámi o prázdninových bohoslužbách, a především vás zvu na bohoslužby o slavnostech sv. Prokopa, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Jakuba a Nanebevzetí Panny Marie.

Přeji všem, aby vás naplňovalo ovoce Ducha: láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost asebeovládání (Ga 5, 22-23). A o prázdninách si to prostě užijte!

S láskou P. Adam

Obsah

ZÁKLADNÍM CÍLEM JE JEDNOTA……1
ROZHOVOR S JANEM MIKOLÁŠKEM…….3
PŘÍBĚH O TOM, JAK ČLOVĚK MÍNÍ A PÁN BŮH MĚNÍ……...4
ZA NOC KOSTELŮ DÍKY TOBĚ PANE……5
OTČE ADAME, DĚKUJI…….....6
VTAŽEN DO MŠE SVATÉ…….....8
DNY VÍRY V OBRAZECH……9
VÍKENDOVKA VE SVATÉ DOBROTIVÉ……11
PRVNÍ PŘIJETÍ EUCHARISTIE - FOTO…….....12
POZVÁNÍ PRO PEČUJÍCÍ O OSOBY STARÉ A NEMOCNÉ……13
CO NÁS ČEKÁ…….……13

Rozhovor s Janem Mikoláškem

Nedávno náš varhaník pan Jan Mikolášek dosáhl krásného jubilea – osmdesáti let. Při této příležitosti svolil ke krátkému rozhovoru, ve kterém se s námi podělil o to, jaké to je být varhaníkem, co mu varhany daly a co možná i tak trochu vzaly.

Jak dlouho jste varhaníkem tady ve farnosti?

Kdybych vám řekl, že od narození, tak by to nebyla úplně pravda. Hraní mě začalo bavit okolo třinácti let. Pravidelně jsem chodil do kostela a na kůru mě začalo zajímat vše, co se točilo kolem varhan – šlapání měchů, jak varhaník hraje, jak to všechno funguje… Asi po pěti letech, co jsem byl měchošlapem a okukovačem pana varhaníka, jsem taky začal zkoušet, co varhany umí. Do té doby jsem na klavír ani na varhany nehrál. Ze začátku to bylo třeba i tak, že jsem zahrál z písničky dva verše a zbytek lidé dozpívali. Ale díky mé mírné drzosti jsem se brzy naučil tu píseň i dohrát. Tady ve farnosti jsem se narodil a dosud tu hraju. Díky tomu, že jsem měl chuť se naučit hrát a zjistit, co to umí, jsem se kláves už nepustil.

Kde všude na varhany hrajete?

Hraji především u sv. Jakuba. Hrával jsem i na Krtni, než byly varhany ukradeny.

Měl jste někdy chuť s varhanami skončit?

To ne, spíš jsem měl chuť svoje hraní rozšířit i na jiné varhany v Praze. Občas jsem někde za někoho zaskočil. To nebylo jednoduché. Varhany mají různé manuály, trochu jinak se na nich hraje. Ale rád jsem to zkoušel. Nicméně zůstal jsem u zdejšího nástroje.

Jak lze skloubit varhaničení s rodinným životem.

No, když jsem byl dítě, tak jsem šel do kostela hrát kdykoliv jsem chtěl. Od doby,

co žiji v manželství, je to samozřejmě složitější. Vychovávali jsme s manželskou dvě děti a ona na vše bývala často sama. Navíc jsme bydleli v Ořechu, takže jsem jel z práce do Stodůlek a pak až teprve domů. Teď už bydlíme opět ve Stodůlkách, tak je to trochu jednodušší.

Posloucháte vy sám občas hudbu?
Teď už tolik ne. Ale když, tak poslouchám klasickou hudbu. Mám rád baroko, klasicismus, romantismus. Současná muzika mi moc k srdci nepřirostla.

Máte nějakou oblíbenou náboženskou píseň?
To se těžko říká. Já hraji to, co je zrovna potřeba. Musím mít dost široký repertoár. Nerad bych hrál jen Bože před Tvou velebností a Tisíckráte pozdravujem Tebe. Vyloženě oblíbenou píseň nemám.

Zahrajete si někdy čistě pro radost?
Jen když mám čas nebo potřebuji zjistit, co se jak hraje.

Poslední otázka. Řekl byste, že pro Vás může být hraní na varhany také takovým útěkem od reality?
To určitě ano. Když je vám nejhůř, položíte se do muziky a zapomenete na všechno. Přivede to člověka do úplně jiného světa. To je možná to, co mě drží při životě.

Pane Mikolášku, děkujeme za Vaši dlouholetou věrnou službu této farnosti a přejeme, abyste se svého koníčku nemusel nikdy vzdát a hrál k radosti Bohu i nám farníkům.

B. Folejtarová
Foto: J. Průcha

Za milá blahopřání a podarování k mojí „80" děkuje všem varhaník Honza Mikolášek s manželkou Ludmilou.

Příběh o tom, jak člověk míní, a Pán Bůh mění

Jak milé může být rozdávání letáků na Noc kostelů

Nabídla jsem své ruce ku pomoci při přípravách ke Dnům víry a při sezení jsme probrali, že agitace na ulici má svá úskalí a není nejlepší nápad – natož oslovit někoho – lidé jsou unavení reklamou na slevy i letáky vnucujícími návštěvu a všelijakými žádostmi o příspěvky na útulky pro psy až pro potřebné postižené … a všichni víme své… tahle možnost spíš nemožná!
ALE OPAK BYL PRAVDOU.

V jedné malé farnosti dostali spoustu brožurek na Noc kostelů a byl jen koncert a jedna mše k rozdání letáčků. Tak jak pomoci? No vzala jsem si 20 programů do ruky a k tomu balíček letáčků ke Dnům víry. Mohu je nabídnout svému nejbližšímu okolí a známým. NOC KOSTELŮ byl báječný nápad - plný hudby, informací a setkání s uměním, a jak lidé sami říkali "škoda, že jen jedna noc". Neuvěřitelně dobře se mi rozdávaly dál letáčky ke DNŮM VÍRY. Ale jak to začalo… Sedla jsem si po cestě domů z koncertu s programem v rukou vedle staršího pána a ten se zahleděl, co to držím. Tak jsem mu jeden podala - chcete program na noc kostelů? Poděkoval a paní naproti sedící se ozvala - mohla bych taky jeden dostat? Ale samozřejmě, odvětila jsem s úsměvem. Než metro zavřelo dveře, vběhla dovnitř paní - mohu i já poprosit o knížečku - jasně a Hradišťan k tomu. Díky, a metro zavřelo dveře. Tak jsem seděla a přemýšlela -

Pán Bůh jedná skrze nás a tohle mi nepřišlo náhodné. Tak takhle já mám pomoci, nenechat ty brožury v předsálí kostela. Při výstupu z metra jsem oslovila náhodnou přicházející - půjdete se podívat na Noc kostelů? Asi ano - tak jsem podala program jí i manželskému páru, který se zastavil – a nemohli bychom dostat ještě jeden pro přítelkyni? Druhý den jsem jela zpět ke kostelíčku pro další a začala jsem k nim přidávat brožurky ke Dnům víry, kterých jsem si vzala den před tím málo. Druhá cesta vypadala stejně - s tím, že na zastávce na Karlově náměstí jsme se starší dámou se zájmem o koncerty hledaly její kostel, kde bydlí, a kostel sv. Voršily a okolní lidé mi sami od sebe za 15-20 minut našeho společného povídání rozebrali Noc kostelů z rukou – např. pán v montérkách, kterého bych sama určitě neoslovila. Rozloučily jsme se vřelým podáním rukou a konstatováním, kolik radosti jsme dohromady rozdaly. Ten večer mi zbylo pro mě a pro dceru. Třetí den byla neděle, šla jsem na mši a vzala si zbytek tiskovin, co si nerozebrali farníci, jedu opět metrem a čtu si, abych sama věděla vše zajímavé, kde nabízí koncert a nejen varhany - modlitby, ale i ochutnávka mešního vína i pivo sv. Tomáše a klášterní legendy. Tak jsem jen zvedla hlavu k nalíčené dámě a viděla její zájem o to, co držím v rukou - chtěla byste se podívat? A vy mi to dáte? Ano, mám ještě další, vidíte. Obrátila jsem se k vedle sedící paní - abych vás neobešla - zeptala jsem se - máte zájem? Paní mi prozradila: celou dobu, co jste četla, jsem vás nechtěla rušit, ale rozhodla jsem se, než vystoupím, tak se odvážím vám o program říct - a opět děkování a hezké povídání o vnoučatech a - nemohla bych dostat ještě program pro dceru? Zbylo mi asi dvanáct brožur, než jsem vystoupila na Hůrce a donesla je na konec mše do našeho kostela sv. Prokopa. A kdybych jich měla jednou tolik, byly ihned rozebrány. Rozdávat někomu pozvání na p. Pavlicu a koncert Hradišťan na Staroměstském náměstí už byl srdeční bonus i pro mě.

Díky a už nemám co víc říct.

„…Než metro zavřelo dveře, vběhla dovnitř paní - mohu i já poprosit o knížečku - jasně a Hradišťan k tomu. Díky, a metro zavřelo dveře…"

Jedna obyčejná farnice Jarka Streifová

Za Noc kostelů, díky Tobě, Pane!

Děkuji Ti, Pane za toho, kdo byl Tebou použit, aby přinesl myšlenku otevřít kostely široké veřejnosti. Není tomu tak denně. Dnes – k naší velké lítosti – musíme kostely pečlivěji zamykat a chránit před těmi, kteří by do nich vstupovali z jiných důvodů, než k jakým jsou kostely určeny. O Noci kostelů se však otevře mnoho kostelů naráz, v jeden čas. Děkuji Ti za to, Pane. Připadá mi, jako bys v tuto chvíli lačně otevíral ústa po člověku, kterého tolik miluješ. Však říkáš, kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed. - Děkuji Ti, Pane, že my otevíráme dveře tak, jako Ty otevíráš srdce. Na pozvání a otevírání dveří hostu je krásné i to, že na druhé straně je ten, který vítá. A když je to sám Bůh…? Díky Tobě, Pane. Nabízí se, co je pod střechou skryto. Nabízí se, co je neseno od srdce k srdci. Ale bude se tu příchozím líbit? Tak si představuji, můj Pane, kostely jako zahrady. Některé jsou překrásně zdobené a na záhonech najdeme ty největší skvosty: vzácné dřeviny a exotické rostliny. Tak si představuji některé kostely - mocné a zdobené - že se

až srdce zastaví nad tou krásou. A taky věřící… Někde jsou to ty nejvzácnější květy velkých svatých, květy výjimečné, ojedinělé a tuze vzácné. - A pak jsou taky maličké zahrádky u domku… - Tak si představuji náš kostel - kostel Sv. Prokopa, který vyrostl z potřeb a pro potřeby sídliště. Jaká je tedy ta naše zahrádka? No, možná líbezná, ale jistě zahrádka převážně s kvítky obyčejnými. Víš, Pane, vidím naše farní společenství jako spoustu záhonků, kde jsou ty nejrůznější rostlinky: maličké, nevýrazné i větší, zdatné a vyspělé. Opodál pak najdeme prostá kvítka, však s vůní omamnou. Zatím nenápadný květ, ale už poutá! Nedá se před ním uhnout. Však povyroste. To jsou ti, z nichž jednou třeba budou velcí svatí, kněží, řeholníci…Tady je zase kytička, která je celá neduživá, choulostivá a citlivá na povětří. Je třeba ji opečovávat a hýčkat, aby povyrostla… a tady… vidíš, Pane? Tady je květ hezký na pohled, ale toho plevele, co roste kolem. To když hříchy nás obklopují… A naši „zahradníci" P. Adam a P. Radek mají celou tuto květenu na starosti: tu křehkou neduživou květinku vlastním dechem zahřát, aby mráz nespálil. Okolo tamté zase plevel vytrhat a tady prosit Tebe, Pane, abys dal vláhu z pramene nejčistších vod, aby kvítka hlavu zvedla a radostně poděkovala za občerstvení. To všechno, drahý Pane, se teď pokoušíme předat těm, kteří vstupují. Co mohou vidět? Obyčejnost a skrytost, křehkost, nenápadnost a tvrdou, a přitom neokázalou práci zahradníkovu. Nakonec celá ta zahrádka při hlubším nádechu dává vůni. Nu, snad se nadechne oné vůně i ten, jenž přichází. Snad v naší zahrádce najde místo k spočinutí po únavě dne, snad najde stín v žáru starostí, snad najde onu potřebnou vláhu a snad si odpočine a zatouží přijít i za rok … a jednou… jednou možná obohatí květinkový záhon a rozšíří naše společenství… když dáš svoje požehnání, Pane…

„Tak si představuji, můj Pane, kostely jako zahrady… vidím naše farní společenství jako spoustu záhonků, kde jsou ty nejrůznější rostlinky: maličké, nevýrazné i větší, zdatné a vyspělé. Opodál pak najdeme prostá kvítka, však s vůní omamnou."

Hana Bydžovská

Otče Adame, děkuji

Otče Adame, děkuji za zpravodaj Vaší farnosti. Čtu ho ráda a se zájmem.

Když jsem si přečetla Vaši úvodní úvahu - POTKAL JSEM KRISTA – a - ABSENCI MYSTICKÝCH ZÁŽITKŮ - musela jsem se pousmát a říct si " to jsme dva" :-) Nahlas se tuto touhu ani neodvažuji vyslovit…Taky jsem zažila něco podobného ve svých asi 25 letech. Tenkrát mi bylo hodně vnitřně těžko a navíc mě trápily skoro denně dost velké bolesti hlavy a žila jsem v jedné komunitě. Hodiny rozjímání - adorace byly pro mne "utrpením" a pak najednou jsem se na ně začala těšit. Jako bych se „ztratila", přestala jsem vnímat okolí, bolest, čas. „Zalilo" mě Světlo, Teplo, Pokoj, Ticho… a někde v hloubi srdce znělo jen slovo „Ježíši". Přála jsem si, aby ta chvíle nikdy neskončila:) Nerozuměla jsem tomu, nechápala… až časem jsem - snad trochu - pochopila význam a smysl slov TAJEMSTVÍ… DAR… MILOST… a taky to, že tyto chvíle si člověk nemůže ani vynutit, ani zasloužit, ani uměle navodit. Že je Pán dává, kdy chce, komu chce, jak chce… Je to už 25 let. Ale stále je ve mně živé vědomí - navzdory všem životním

těžkostem - že Bůh je! Od té doby je pro mne adorace "magnetem", prostě po ní toužím, i když jsem při ní často roztržitá, unavená, ospalá. Tak vždycky Pánu řeknu: „Tady jsem. Tady je můj čas, který chci být s Tebou. Čas, který jsi mi dal Ty.“ A taky se mi vždy vybaví kniha Malý princ a úryvek o lišce, která princi říká: „Musíš být trpělivý… každý den můžeš přijít o kousek blíž… ochočit, to znamená vytvořit pouta…“

Zaujalo mě i zamyšlení o evangelizaci všedního života a vybavil se mi můj letošní Velký pátek. Většinou jsem si v práci nahlásila volno nebo dovolenou, nebo abych byla po noční a nejlépe ten půst zaspala či přežila :-) Letos jsem tomu nechala volný průběh. Tak jsem vyfásla na Velký pátek denní službu „dvanáctku“. Nerada na sebe upozorňuji. No tak hned ráno nakrájela kolegyně - která normálně chodí do práce bez jídla a spíš se s ní my dělíme o své - klobásku! A ochotně nám nabízela :-) Poděkovala jsem se slovy, že dnes fakt nemohu. Ona ani druhá kolegyně nechápaly: Tak jsem musela s pravdou ven. Že je Velký pátek a půst. Vyvalily na mne oči. A ptaly se: „To jako nepůjdeš ani na oběd?“ No nešla jsem. Ze tří jídel byly všechny tři svátečně masové. Ptaly se, co budu jíst? Řekla jsem, že mám sýr a brambory. Večer kolegyně došla dřív a druhá mě pustila, abych stihla aspoň nějaké obřady. Fakt mě mé nevěřící kolegyně už šest let dojímají svou vstřícností. Ještě kolikrát řeknou: „Tak se za mne pomodli.“ Spěchala jsem na poslední obřady, které dle internetu měly být v 18.45 u Apolináře. Když jsem se svými ne zrovna zdravými klouby vylezla ten kopec, čekal mě zavřený kostel. To mě zklamalo. No ale místo naštvání se jsem si řekla: „To máš místo křížové cesty, kterou jsi dnes nestihla.“ A stihla jsem dojít na pašije - tedy se zpožděním – k dominikánům:-) A taky se mi vybavila chvíle před šesti lety, kdy jsem nastoupila do nového zaměstnání. Vůbec jsem nechtěla nějak odkrýt, že jsem věřící. Mám s tím špatné zkušenosti. I když člověk to úplně nezakryje. Pokud nekouří, nemluví sprostě a snaží se chovat slušně a férově a nepomlouvá - tak prostě je „divnej“ a vybočuje z kolektivu. Ovšem dlouho jsem to neutajila. Byla oslava narozenin, a že se všichni sejdem v neděli večer. Staniční mi s omluvou řekla, že já jediná mám denní službu, ale že na mne počkají a určitě musím dojít. Polilo mě horko, protože po nedělní službě jdu večer na 19. nebo 20. hod. na mši sv. Tak jsem musela s pravdou ven. Kolegyně opět nechápaly! „To jako musíš každou neděli na mši?“ Řekla jsem, že coby věřící musím, ale taky že chci. Staniční mě překvapila. Myslím, že v kostele nikdy nebyla a bydlí na Lhotce. Povídá: "Tam u nás je kostel, tak já se půjdu zeptat, jestli tam něco večer je." Věděla jsem, že je, ale brzy - na mou pracovní dobu. Všichni moc přemýšlely, co s tím? Nakonec mi službu vyměnila kolegyně z druhého oddělení a já stihla mši i oslavu. Dodnes mě mé kolegyně dojímají, jak samy kolikrát v neděli přijdou dřív a pošlou mě "domů", ať stihnu "kostel". Jít na 20. hod. večer na mši, toť je pro mne - boj se spánkem:)

Tak jsem vyfásla na Velký pátek denní službu „dvanáctku“… Večer kolegyně došla dřív a druhá mě pustila, abych stihla aspoň nějaké obřady. Fakt mě mé nevěřící kolegyně už šest let dojímají svou vstřícností. Ještě kolikrát řeknou: "Tak se za mne pomodli."

A ještě se chci podělit o slohovou práci svého čtrnáctiletého synovce. Fakt mi udělala radost. Měl napsat slohovku na téma „Vtažen do mše svaté“ do nějakého kurzu pro ministranty. Řekl, že vůbec, neví co s tím,

a pořád to odkládal. Tři dny před odevzdáním mu volám, jestli už to má. Neměl. Bylo mi ho líto. Prý mu to napíše kamarád :-) Říkám mu do telefonu: „Kubo, to si děláš legraci! Žádnej kamarád, žádný opisování, a ne abys tam psal nějaký fráze…! Napiš pravdu! Zamysli se! Jak to bylo od malička?“ A něco jsem mu připomněla… Za tři hodiny mi volal, že už to má, a poslal mi to mailem. Úkol splnil a byl pochválen. A myslím, že sám měl z toho radost. Tak vám to přeposílám v druhém mailu. *Lída Klimešová*

Vtažen do mše svaté

Slohová práce čtrnáctiletého Jakuba

Už odmala jsem s tetou rád chodil do kostela. Vždy mě velmi fascinovaly zvony – takže když přede mší sv. zvonily, vždy jsem zpozorněl. Podobně tomu bylo při proměňování.

Když mi byly asi tři roky a máma byla v porodnici, vzal mě táta poprvé ministrovat…Tuším, že to bylo v Boršově – to je vedlejší vesnice. Když mi po několika letech líčil, jak jsem zlobil, nevěděl jsem, co na to mám říci. Po krátké době mě opět táta vzal ministrovat, tentokrát v Brně u Maří Magdalény, kde dostal velikou službu – kadidlo a já jsem měl loďku… Opět jsem dělal, co jsem neměl – dokonce si pamatuji, že jsem přišel k ambonu a řekl jsem: „Tak, teď budu kázat já!“ To už mě ale táta odtáhl do sakristie a od té doby jsem až do svých asi osmi let NEMINISTROVAL!

…Po krátké době mě opět táta vzal ministrovat, tentokrát v Brně u Maří Magdalény, kde dostal velikou službu – kadidlo a já jsem měl loďku… Opět jsem dělal, co jsem neměl – dokonce si pamatuji, že jsem přišel k ambonu a řekl jsem: „Tak, teď budu kázat já!“

Když jsem byl ve 2. třídě a blížilo se moje první svaté přijímání, byl jsem trošku nervózní, ale pak jsem zjistil, že se na to docela těším. Když jsem poprvé přijal Tělo a Krev Páně, pochopil jsem, že je to velká milost.

Asi od 11 do 12 let jsem měl takové špatné období, kdy jsem vůbec nechtěl chodit do kostela. Táta by vám mohl vyprávět, co jsem vždy v neděli dělal, jak jsem křičel, že nechci do kostela, že mě to nebaví atd. Stejně jsem vždycky musel jít, ale ministrovat jsem nešel, jen jsem seděl v poslední lavici a koukal jsem na oltář a na kluky, jak ministrují. Ani k přijímání jsem nechodil, protože jsem nebyl u zpovědi.

Po nějakém čase jsem se opět vrátil k oltáři, protože už mě docela nudilo sedět v lavici. Od té doby již chodím ministrovat a mši svatou vnímám jako veliký dar od Boha. Dokonce již vedu a učím malé ministranty, spolu s Tomášem a na mši svatou chodím asi čtyřikrát týdně a v pátek se chodím po mši sv. setkat s Bohem, který je přítomen v Eucharistii - na adoraci.

Jezdím také pomáhat otci Gabrielovi, spolu s bratrem a s Dominikem do Boršova, kde nebývají ministranti. Usilovně se snažíme o to, aby byla liturgie ještě krásnější, než je.

Třeba časem lépe pochopím hloubku a dar svátosti smíření a eucharistie, které jsou posilou, pomocí, uzdravením a pobídkou žít dobře.

Synovec paní Lídy Klimešové - Jakub

Dny víry v obrazech

29. 5. začínají přípravy…

Den dětí „S Prokopem u Prokopa“

Foto: Roman Albrecht

O přivítání se postaral svatý Prokop osobně

Na pivo s farářem 4. června u Sv. Prokopa

Sejdou se tři faráři: Němec, Polák a Čech. To není začátek vtipu, ale zážitek se středečního večera v rámci Dnů víry. Setkání chlapů začalo mší a skončilo modlitbou. A mezi tím… Foto: Václav Chaloupka

Mezinárodní modlitební večer 4. června u Sv. Prokopa

Foto: Roman Albrecht

Víkendovka ve Svaté Dobrotivé

Společně strávený víkend dětí z náboženství

Zatímco velcí připravují hru, malí si povídají o kostele augustiniánů…

…Cílem hry bylo uchránit světlo, postavit vesnice a uživit vesničany

První svátost smíření 30. 5. 2015 v kostele sv. Jakuba

První přijetí eucharistie

31. 5. 2015

V kostele sv. Prokopa

Pozvání pro pečující o osoby staré a nemocné

Sobota 20. 6. 2015 od 9.30 v Komunitním centru sv. Prokopa

Farní charita Stodůlky pořádá další setkání pečujících o osoby staré a nemocné. V rámci společného setkání budete moci využít základní sociální poradenství a zkonzultovat zkušenosti či otázky z pečování o své blízké. Přítomné budou všeobecné setry Farní charity, které budou připravené poradit či zodpovědět i specifické dotazy spojené s konkrétním postižením nebo chorobou (poradit s výživou, rehabilitačním cvičením, s opatřeními důležitými při péči o imobilní pacienty atd.). Chceme vám být nápomocní při překonání strachu z tohoto nelehkého závazku pečovat o své blízké v domácím prostředí, a poskytnout vám maximálně všestrannou podporu a pomoc.

Tentokrát si budete moci vyzkoušet manipulaci s imobilní osobou a použití různých kompenzačních pomůcek.

Těšíme se na setkání s vámi!

Za Farní charitu Helena Ryklová

Nemocnice milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze přijme všeobecné sestry. V případě Vašeho zájmu kontaktujte hlavní sestru nemocnice pí Janu Pechovou: tel. 257 197 160, 739 013 323, e-mail hlavnisestra@nmskb.cz.
Kompletní nabídku volných míst naleznete na našich stránkách www.nmskb.cz.

V pondělí se KC naplnilo Italským zpěvem: V sálu Komunitního centra zpíval střídavě sbor Cantus amici ze Strašnic a Italský sbor S.E.O. C.A.I. z Domodossoly. V sále se shromáždilo přes 100 zpěvaků!

Co nás čeká …

V naší farnosti:

- **Srdečně děkujeme všem, kteří se aktivně podíleli na organizaci a průběhu Noci kostelů a Dnů víry.** Z naší farnosti bylo angažovaných kolem 50 dobrovolníků, a z mezinárodní komunity Emmanuel, které patři speciální dík, dalších 30. Poděkování rodinám, které přijaly pod svou střechu mládež z Altötingu. Celková návštěvnost na všech programech se pohybovala kolem 100 osob, z toho jen malou část tvořili naši farníci. K tomuto číslu musíme přidat přibližně 100 dětí, které se zúčastnily dětského dne, organizovaného farností. **28. června v 11.00 bude sloužena v kostele sv. Prokopa mše sv. jako díkuvzdání za Dny víry a za všechny modlitební úmysly zanechané návštěvníky na „Zdi nářků".**
- **Ze středečního společenství osob připravujících se na přijetí svátosti, byly čtyři v sobotu 23. května v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava přijaté do katechumenátu.** Křest, dá-li Bůh, přijmou příští rok o Velikonocích. Další čtyři osoby z naší farnosti o slavnosti Seslání Ducha Svatého přijaly v katedrále svátost biřmování. Kromě toho se další tři dospělé osoby připravují na přijetí první svátosti smíření a eucharistie. Vřele prosíme o modlitbu za celé středeční společenství.
- **P. Radek Tichý se od 1. července letošního roku stane administrátorem farnosti Ořech – Řeporyje.** K jeho jmenování mu gratulujeme. Zároveň – jako to bylo dosud – bude vypomáhat v naší farnosti jako farní vikář. P. Radek kromě těchto povinnosti zasedá

v arcidiecézní liturgické komisi a přednáší liturgiku na teologické fakultě.

- **Možnost zapsaní dětí na hodiny náboženství** ve školním roce 2015/2016 je možné již teď. 1. stupeň ZŠ bude mít vyučování ve středu, 2. stupeň v úterý. Příslušné archy najdeme na nástěnce v Komunitním centru sv. Prokopa nebo můžeme přihlásit dítě mailem fara@centrumbutovice.cz.
- **14. výročí posvěcení Komunitního centra sv. Prokopa**: 17. června v 18.00; mše sv. na poděkování všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke vzniku a výstavbě KC sv. Prokopa.
- **Rozloučení mládeže se školním rokem** proběhne při mši sv. u Sv. Jakuba 21. června v 18.00. Po mši sv. bude následovat modlitba chval a pak oslava na farní zahradě.
- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**: 24. června v 18.00 bohoslužba u Sv. Prokopa.
- **Dříve narození** se sejdou u táboráku ve čtvrtek dne 25. června po večerní mši sv. na farní zahradě (buřty s sebou).
- **Poutní slavnost v kostele sv. Jana a Pavla v Krtni**: bohoslužba 27. června v 16.00.

- **Svatopetrská sbírka na bohoslovce**: 28. června během nedělních bohoslužeb v pražské arcidiecézi.
- **Slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla**: 29. června v 18.00 bohoslužba u Sv. Prokopa.

Letní prázdniny

- **Poutní slavnost ke cti sv. Prokopa**: 4. července v 18.00 bohoslužba u sv. Prokopa a po té možnost společné oslavy u stolu (z darů zúčastněných).
- **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje** – díkůvzdání za dar víry: 5. července v 8.00 bohoslužba u sv. Jakuba St. a v 11.00 u Sv. Prokopa.
- **Poutní slavnost ke cti sv. Jakuba St.:** 25. července v 16.00 bohoslužba u sv. Jakuba St. a po té možnost společné oslavy na farní zahradě (občerstvení z darů zúčastněných).
- **Díkůvzdání za dar života** svého a svých rodičů při příležitosti svých 50. narozenin pronese P. Adam při mši sv. o poutní slavnosti sv. Jakuba 25. července.
- **Farní dovolená s duchovním programem**, se uskuteční 26. července – 2. srpna v hotelu Ermi v Jincích http://www.ermihotel.cz. Duchovní program bude doprovázet P. Adam Lodek.
- **Letošní farní tábor** pro děti od 7 do 15 let se uskuteční v termínu 25. července - 8. srpna na tábořišti Bílý Mlýn u Šidlákova (u Domažlic). Kontakt a info na: stodulecky.tabor@gmail.com. a na farním webu.
- **Slavnost Nanebevzetí P. Marie:** 15. srpna v 18.00 bohoslužba u Sv. Jakuba.
- **XXL víkendovka** - Jako doplnění tradičního farního tábora letos nabízíme také prázdninový týden zaměřený o trochu více na život z víry ve stylu víkendovek náboženství během roku. Akce je určena pro děti ve věku 8 – 14 let; Termín: neděle 16. 8. – pátek 21. 8.; Místo: fara v Jesenici u Rakovníka; Cena: 1400 Kč; Program: hry, koupání, modlitba, katecheze, výlety, mše svatá; Přihlášky do konce května u P. Radka Tichého: radektichy@centrum.cz.

K připomenutí

- **Děkujeme za finanční příspěvky** složené během dnešních bohoslužeb. Nedělní sbírky a příspěvky z farních pokladniček, pokud není vyhlášená sbírka na jiný účel, jsou určené na pokrytí výdajů spojených s provozem naší farnosti. Na potřeby farnosti můžeme také přispívat převodem na farní účet č. 127 380 389 / 0800

Na první poprázdninové číslo Zpráv od Jakuba a Prokopa se můžete těšit **6. září 2015.** Své zážitky z prázdnin a dovolených můžete posílat do **28. srpna 2015** na adresu knihovna@centrumbutovice.cz nebo předat pastoračním asistentům.

Těšíme se na vaše příspěvky a za celou redakci přejeme hezké a požehnané léto!

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO

Kovářova 21/22, 155 00 Praha 13 – Stodůlky,
www.centrumbutovice.cz; IČO: 63110091; č.ú. 127 380 389/ 0800
Komunitní centrum sv. Prokopa - tel. 251 610 850;
korespondenční adresa farnosti: V Hůrkách 1292/8; 158 00 Praha 13 - Nové Butovice

Kontakt s knězem:
(dle individuální domluvy nebo v úředních hodinách):

P. Th Lic. Adam Lodek - administrátor farnosti
777 749 603; 251 618 889; farar@centrumbutovice.cz;
úřední hodiny (Kc sv. Prokopa):
čtvrtek: 9.00 - 12.00; 15.00 - 17.00;

P. PhDr. Radek Tichý, SLL, PhD. - farní vikář
775 342 945; 251 618 893; radektichy@centrum.cz;
úřední hodiny (Kc sv. Prokopa):
úterý: 9.00 - 12.00; 15.00 - 17.00;

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa:
knihovna@centrumbutovice.cz;

Farní kancelář: (Kc sv. Prokopa):

Mgr. Ludmila Vyskočilová - pastorační referentka
251 618 884; 777 739 610; fara@centrumbutovice.cz;
úřední hodiny: pondělí: 9.00 - 11.00; 14.00 - 17.45;
(nebo jindy po domluvě)

Tomáš Vítek - pastorační referent
úřední hodiny: pondělí 14.00 - 17.30;
777 749 601; mail@centrumbutovice.cz;

Farní knihovna: (Kc sv. Prokopa):
pondělí: 9.00 - 11.00; 15.00 - 17.45;
středa: 9.00 - 11.00; 15.00 - 17.45;

Církevní mateřská škola Srdíčko - Podpěrova 1879/2, 155 00 Praha 13 – Lužiny; tel. 251 622 425;
Mgr. Eva Kuchyňková – ředitelka; mob. 739 045 874; cms.srdicko@seznam.cz; http://www.cms-srdicko.cz/

Farní Charita: Bc. Helena Ryklová – ředitelka: tel. 733 108 816; http://stodulky.charita.cz/
– charitní ošetřovatelská služba: tel. 774 854 463, 251 616 392;
Charitní šatníky: Přecechtělova 2243; Praha 13 - Velká Ohrada; tel. 608 539 796; pondělí 17.00 - 18.30;
Husníkova 2079; Praha 13 - Nové Butovice; tel. 733 108 816; čtvrtek 17.00 – 18.30 hod.

BOHOSLUŽBY — ČERVENEC - SRPEN

Neděle:	8.00 - kostel sv. Jakuba St; 11.00 - kostel sv. Prokopa;	**Středa:** **Pátek:**	18.00 - kostel sv. Prokopa; 18.00 - kostel sv. Jakuba St.;

4. července: Poutní slavnost ke cti sv. Prokopa: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa;

5. července: Slavnost ke cti slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a sv. Metoděje:
mše sv. v 8.00 v kostele sv. Jakuba St.;
mše sv. v 11.00 v kostele sv. Prokopa;

25. července: Poutní slavnost ke cti sv. Jakuba St.: mše sv. v 16.00 v kostele sv. Jakuba St.;

15. srpna: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

SVÁTOST SMÍŘENÍ — ČERVENEC - SRPEN

- ✓ ***středa:*** *18.50 - 19.30 v kostele sv. Prokopa;*
- ✓ ***30min. před bohoslužbou****;*
- ✓ ***pátek:*** *18.50 – 19.30 v kostele sv. Jakuba;*
- ✓ ***nebo kdykoliv*** *po dohodě;*

V měsících červenec - srpen máme z důvodu prázdnin a dovolených omezený počet bohoslužeb a úředních hodin v kancelářích.
V případě, že nás nezastihnete na faře nebo v Komunitním centru kontaktujte nás prosím telefonem nebo mailem.
Děkujeme za pochopení!

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa – farní zpravodaj - pro vnitřní potřebu vydává Řk farnost v Praze - Stodůlkách. Náklady na vytištění jsou 7 Kč. Dobrovolné příspěvky dávejte do sbírky.
Zprávy připravuje **Redakční rada:** Veronika Luštincová, Daniela Kolouchová, Marie Vyleťalová, Ludmila Vyskočilová, Barbora Folejtarová, Lucie Fričová. Za celek zodpovídá P. Adam Lodek